

Nr 43.

Ankom till riksdagens kansli den 10 maj 1946 kl. 1 em.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350).

I en den 8 mars 1946 dagtecknad proposition, nr 173, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, jämlikt § 87 regeringsformen föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till lag om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350).

Berörda förslag är av följande lydelse:

Förslag

till

Lag

om fortsatt giltighet av valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350).

Härigenom förordnas, att valutalagen den 22 juni 1939¹, vilken jämlikt lag den 11 maj 1945 (nr 166) gäller till och med den 30 juni 1946, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1947.

Genom valutalagen den 22 juni 1939 (nr 350) har Kungl. Maj:t erhållit befogenhet att, när riksdagen ej är samlad, under vissa förutsättningar förordna om inskränkning i olika avseenden av förfoganderätten över utländska betalningsmedel m. m. Under tid, då riksdagen är samlad, äger Kungl. Maj:t enahanda befogenhet efter inhämtande av riksdagens samtycke. Lagen gällde ursprungligen till och med den 31 mars 1940 men har därefter erhållit fortsatt giltighet, senast genom lag den 11 maj 1945 (nr 166), enligt vilken giltighetstiden utsträckts till och med den 30 juni 1946. Genom lag den 28 juni 1940 (nr 613) erhöll 5 § valutalagen ändrad lydelse.

Med stöd av valutalagen utfärdades efter inhämtande av riksdagens samtycke valutaförordningen den 25 februari 1940 (nr 97). I denna förordning,

¹ Senaste lydelse av 5 § se 1940:613.

vilken jämlikt valutalagen icke gäller längre än sagda lag äger giltighet, ha vissa ändringar genomförts genom förordningar den 17 maj 1940 (nr 348), den 28 juni 1940 (nr 614), den 9 maj 1941 (nr 244), den 20 oktober 1944 (nr 693) och den 26 januari 1945 (nr 16).

I gemensam skrivelse den 31 januari 1946 ha *fullmäktige i riksbanken och styrelsen för valutakontoret* uttalat, att nu rådande förhållanden nödvändiggjorde fortsatt giltighet av ifrågakvarande lagstiftning. På grund härav hemställdes, att valutalagen måtte erhålla förlängd giltighet, förslagsvis under ytterligare ett år eller alltså till utgången av juni 1947.

Fullmäktige i riksgäldskontoret ha, efter remiss, den 14 februari 1946 yttrat sig i ärendet och därvid förklarat sig icke ha något att erinra mot bifall till nyssnämnda hemställan.

Bank- och fondinspektionen har i utlåtande i ämnet den 14 februari 1946 tillstyrkt bifall till framställningen.

Utskottet.

Med tillstyrkande av Kungl. Maj:ts förslag får utskottet hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 10 maj 1946.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från första kammaren: herrar Åkerberg, Leander, Edin, Fahlander, Nordenson, Grym, Ljungdahl och Petersson i Karlskrona,

från andra kammaren: herrar Svedman, Paulsen, Andersson i Munkaljungby, Mattsson, Johansson i Kastanjegården, Sundberg, Wiberg och fru Humla.